ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

21 OCAK 1999 PERŞEMBE • SAYI: 78 • FİYATI: 150.000 TL

ECEVİT HÜKÜMETİ'NİN BAYRAM TASARRUFU!

Azınlık hükümetinin başbakanı Ecevit, makam arabalarıyla başlattığı tasarruf hamlesini bakanlıklardaki telefonları şehirlerarası ve uluslararası görüşmelere kapatarak sürdürdü. Bu alışılmadık, iyi niyetli girişimin, devletteki vurgunlara ve rantiye egemenliğine karşı yoksul halk kitlelerinin haklarını öne çıkaran kararlı bir yönetim politikasına dönüşüp dönüşmeyeceğini zaman gösterecek!

Not: Dinozor da tasarruf genelgesine uyarak kapak karikatürünü küçülttü! Böylece daha az mürekkep harcamış olduk! Tüm okuyucularımızın Şeker Bayramı'nı kutlarız!

Akşamsefası

İĞNELİ FIRÇA

ESPRİ ZİNCİRİ

HER ESPRİ, BİR ÖNCEKİ ESPRİNİN YARATTIĞI ÇAĞRIŞIMLA BULUNMUŞ VE BU ZİNCİRLEME ESPRİLER SIRAYLA ÇİZİLMİŞTİR.

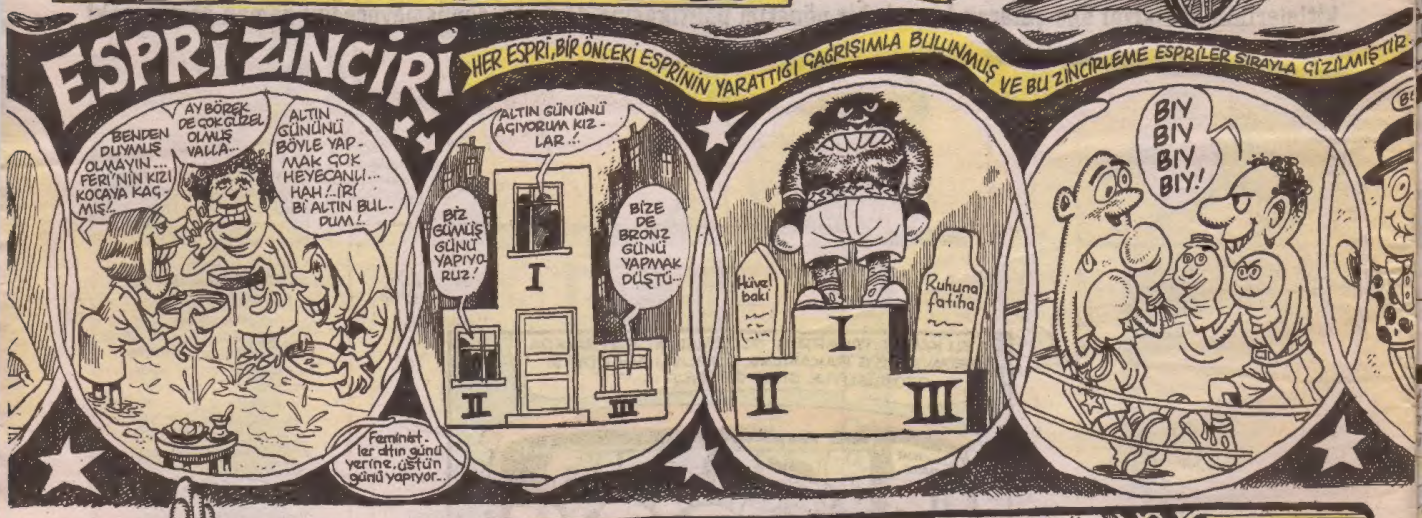

ALINTI BEY

"Anadolu Türkmenlerinde kurt ata yoktur. Genellikle geyikgiller kutsal sayılır ve ululanır..."

DOĞAN AVCIOĞLU/TÜRKLERİN TARİHİ (CİLT I, SAYFA 43)

▶ Televizyon kanallarındaki birbirinden düzeysiz yarışma programlarına telefonla katılan bir kısım vatandaş, emek harcamadan ödül alabilmek için canla başla yalvarıp duygu sömürüsü yapıyor!

▶ UĞUR MUMCU'YU ÖZLEMLE ANIYORUZ!

Mumcu'nun katledilişinin üzerinden geçen 6 yılda katilleri bulmak için ciddi bir çaba harcanmadı. Bu ciddiyetsizlik kapsamında, son olarak, "göstermelik" olduğu iddia edilen bir sanığın sorgusu yapıldı!

▶ Faşist tetikçi Haluk Kırcı "susma hakkını" kullanıyor! Devlet, kimseye tanımadığı bu hakkı, yıllarca insanları öldürerek "susturan" Kırcı'ya niçin tanıyor acaba? Kırcı konuşursa kimler zor durumda kalacak?..

▶ Yine parti liderlerinin tek seçicilik doğrultusunda, yine milletvekili adaylarının liderlerine yaranma ve yalakalık yarışına girdikleri bir seçime doğru gidiyoruz! Böylesine yoğun kişiliksizlikten nasıl "kişilikli bir hükümet" çıkabilir ki ortaya?

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

"Ecevit keli" moda oldu! Son dönemde yıldızı parlayan ve 20 yıl sonra tekrar başbakanlık koltuğuna oturan Ecevit'in saç ve kellik biçimini taklit eden ünlüler artıyor! Şu ana kadar Barış Manço, Ali Kırca, Erman Toroğlu, şarkıcı Ege, Hasan Cemal, Muazzez Abacı ve Serdar Gökhan'ın saçlarının arka tarafına "Ecevit keli" yaptırdıkları tespit edildi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

DYP'nin ilginç başkan adayı! Tansu Çiller, kayıp olan nükleer çekirdeği bulduklarını ve seçimde DYP'den İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olarak göstereceklerini açıkladı! Çiller, "Benim anlayışım hangi siyasal konu gündemdeyse, o konunun rantını yemektir! Son günlerde radyasyon çok popüler, Necip Çernobil ismini verdiğimiz adayımızdan çok umutluyuz" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Haluk Kırcı'nın adının mezarlığa verilmesi istendi! Konu hakkında önerge veren DYP milletvekili Mehmet Ağar, "Kırcı, bu vatanın şerefli bir evladıdır, ülke bütünlüğü için her fedakarlığı yapmış, Azrail gibi çalışmıştır! Zincirlikuyu Mezarlığı'nın adını 'Haluk Kırcı Mezarlığı' olarak değiştirip, bu evladımızı onore etme zamanıdır" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Apo'nun yeri tespit edildi! İtalya'dan ayrılan ve hangi ülkede olduğu henüz belirlenemeyen Apo'nun hiçbir ülkede olmadığı, bir yer bulana kadar zeplinle dünya üzerinde dolaşacağı tespit edildi! Apo'nun son olarak Libya semalarında görüldüğü ve "Forza Kaddafi" yazılı bir pankart taşıdığı belirtildi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

A Takımı'nda devrim! Canlı yayın sırasında Mustafa Topaloğlu öncülüğündeki bir grup konuk kazan kaldırarak, yönetimi ele geçirdi! Savaş Ay'ı ikinci bir emre kadar Flash TV'ye sürgün eden yeni ekibin çekirdeğini Prestij Müzik Ailesi oluşturacak! Yönetimi, Hilmi ve Mustafa Topaloğlu kardeşler dönüşümlü olarak sürdürecek!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Hakan Şükür boğulma tehlikesi geçirdi! Tatil yapmak için gittiği Venedik'te gondola binmek isteyen ve yaptığı pazarlıkta doğalgaz faturasını gondolcuya ödetmek isteyen Hakan Şükür, bir grup gondolcu tarafından su kanalına atıldı!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Cumhuriyet'in usta dış politika yazarı, yazılarıyla bize dünyayı tanıtan gazeteci ağabeyimiz

ERGUN BALCI

aramızdan ayrıldı.

Babıali'nin başı sağolsun!

ALTAY MARTI

Eski Sol Aşklar

İllegal yaşam, işkenceler, takipler, cezaevi, hücreler, mahkemeler, ihanetler ve çözülmeler! Geçmiş yaşamının yakıcılığı ve kıyıcılığını asla abartmayan, tüm olup biteni kıvançla hatırlayan kırk beş yaşlarında bir şairdi. Konuşmaya başladığında gözleri yüzünden önce gülerdi. Çok durulmuştu artık, çok dinginleşmişti. Ve herhalde biraz da yorulmuştu. Aklına estiği zamanlarda usul usul içli şarkılara başlardı oturduğu yerden. Bazen de kollarını iki yana açarak aşkla ilgili ne kadar duyduğu, öğrendiği, yazdığı şiir varsa birbirinin peşi sıra onları okurdu. Kadınlara, hele de güzel kadınlara karşı saklayamadığı bir ilgisi vardı bir de. Kiminin sesinden, kiminin bakışlarındaki buğudan, kiminin yüzündeki masumiyetten, kiminin de vücudunun albenisinden bahsederdi geç kalmış gözleriyle.

Aşk sayesinde bedenindeki yaraların yavaş yavaş kabuk bağladığını, her tarafı erkek ruhunun kaba kısımlarının erimeye başladığını, en derininde duran sevimli, çocuksu, ürkek ve gerektiğinde biraz da haşarı kişiyi bulup çıkarmaya çalıştığını iddia ederdi. Bir görkemli sancı yaşıyordu ve bunun kimilerince fark edilmesi ve bazen de kınanması eskisi kadar etkilemiyordu kendisini. Hayatı yaşamaktan çok tüketiyordu artık. Aşkın günlük telaşları zorlaştırmaktan, insanın içini acıtmaktan başka bir işe yaramadığını düşünen çevresindeki birçok insana oldukça kızıp katmerli eleştirilerini sıraladığı da oluyordu bazen. Her zamanki ağdalı ve kinayeli laflarıyla *"solcuların aşkı bilmediklerine, beceremediklerine ve korktukları için aşkı küçümsemek zorunda kaldıklarına"* dair coşkulu söylevlerinden birine başladığı bir gün, biraz kırgınlık, biraz sitemle harmanlanmış bir ses irkilmesine neden oldu:

"Ne anlatıyorsun sen yahu!"

Şimdiye dek anlattıklarını kimi zaman gülümsemeyle, kimi zaman dikkatle dinleyen yorgun yüzlü çalışma arkadaşlarından birinin sesiydi bu. Sesin alevinden ürküp sustu. Susarak arkadaşına *"Devam et"* demek istiyordu. Az önceki çıkışının verdiği güven ve bu konuda tartışmanın yarattığı engellenemez bir istekle konuşmaya başladı arkadaşı:

"Nicedir izliyorum seni. Bana biraz haksızlık yapıyormuşsun gibi geliyor."

Yine hiç sesini çıkarmadı şair. Kısık gözleri ve vakur yüzüyle öylece bakıyordu.

"Bak başımdan geçen bir şeyi anlatayım sana" diye başladı söze yorgun yüzlü adam: *"80 öncesinde aynı fraksiyonda yer aldığımız ve bana göre çok güzel olan bir kıza âşık olmuştum. Günlerce tereddüt ettikten sonra bir gün başım önümde, yüzüm kızararak yanına yaklaşıp bir şeyler konuşmak istediğimi bildirdim. Kabul etti. Bir süre tek laf etmeden yan yana ufak adımlarla yürümeye başladık caddede. Tüm vücudum ürperiyordu; utanıyordum, sıkılıyordum. Yanımızdan insanlar, arabalar, dükkânlar gölge gibi geçiyorlardı ve her şey çok uğultuluydu. Sonra gidip bir pastaneye oturduk. Yine başımı hiç masadan kaldırmadan ve kalbim küt küt çarpa çarpa ona birlikte olup olamayacağımızı, onu sevdiğimi, bu duyguyu önleyemediğimi anlattım. Hâlâ akımın bir köşesinde kalmış, çok yumuşak bir sesle ertesi gün yine o pastanede buluşursak kararının ne olacağını söyleyeceğini fısıldadı. Onun da sesi titriyor gibiydi. Bir süre suskun kaldık. Sonra yavaşça kalktık ve yine yürümeye başladık. Birazdan ayrılmasak kesinlikle yere yığılacaktım. O gece evde hep onu düşündüm. Ve birdenbire aşırı derecede kaygılanmaya başladım."*

Tartışmadan çok hesaplaşmaya benzeyen bu karşılıklı sayılabilen konuşmayı sessizce izliyordum o ana dek. *"Kaygılanmaya başladım"* lafını duyunca elimde olmadan sordum: *"Neden?"*

Biraz öncekinden daha coşkulu bir şekilde girdi söze: *"Kaygılanıyordum. Ya kız kabul ederse ben ne yapacaktım. Çünkü devrime koşuyorduk ve çok çaba sarf etmem, üzerime düşeni yapmam gerekiyordu. Bildiri dağıtmam, seminerlere, forumlara, boykotlara, mitinglere katılmam, afişe çıkmam, gecekondu-işçi semtlerinde örgütlenme yapmam, bol bol okumam, gerektiğinde kavgaya girmem ve sınırsızca mücadele etmem gerekiyordu. Endişem bundandı. O kızı seviyordum, ama aşka vaktim yoktu. İşte bu yüzden haksızlık ediyorsun şair kardeşim, bizim gibi insanlara."*

Yorgun yüzlü adam gerilmiş bir yüz, hafif çatılmış kaşlarıyla diyeceklerini demişti. Aslında geçkin şairin de, benim de bildiğimiz şeyleri anlatmıştı, ama onun derdi herhalde birazcık hatırlatmaydı. Ve bu kısacık ömürlü tartışma, o anda kafamda onlarca çağrışıma neden oldu. Beynimin en kıvrımlı yerinde oynaşan yüzlerce sarı-gri, siyah-ƒ beyaz resim can bulmaya başladı.

80 öncesinin dirilik, öfke, düş, özlem, isyan, sabır, coşku ve başkaldırı dolu yoğun yaşanan dönemine içerden olmasa da dışardan, ama çok yakından tanık olabilmiştim. Gözler ateşe bulanmış, tüm bedenler umuda kesmişti. Ve bu umuda eşlik eden çok anlamlı bir telaş vardı ortalıkta: *"Devrim yakındı ve ertelenemezdi."* Ve devrim herkes içindi; çoğul yaşamlara elini kolunu uzatacak, onları saracaktı. Diğer *"insana ait durumlar"*, sevinçler, hırçınlıklar, kaprisler, üzüntüler, sevgi, cinsellik, aşk bunlar zavallı bir tekillikti. İşte bu yüzden tüm kızlar *'bacı'*ydı. Bu yüzden hepsi olabildiğince rüküş giyinir, asla makyaj yapmaz ve ellerinden geldiğince pasaklı dolaşırlardı ortalıkta. Bu tarz giysiler ve bakımsız bir yüz ve beden beyinselliğin, ciddiliğin ve kararlılığın ifadesiydi. *'Pis burjuva'*ya karşı bilinçlenmiş olmanın da bir göstergesiydi bu görünüm. Hem sonra bir de *'devrimci ahlak'* vardı. Aslında feodal-ƒ Müslüman-kasaba ahlakıydı bu. Ama başka seçenek de yok gibiydi o tarihlerde. Yeşil parkalar altında usul usul çarpan yüreklere, sevdalanma yasağı konmuş, bütün hormonlara *'dur emri'* verilmişti. Paylaşan, üreten, yaratan, özgür, eşit bir yaşamın hayaliyle o dönemin fişek gibi gençleri zorunlu olarak *'aşklarını da vurdular.'* Durmaya vaktin olmadığı bir ortamdı ve elbette dünyada hiç kimse koşarken âşık olamazdı.

Sonra kaba, kara ölümcül elleri, leş gibi kafaları, zift gibi yüzleri ve ilkel salyalarıyla postallar bastırdı ansızın. Koskoca bir ülkeyi göz hapsine aldılar. Yeraltında, gözden uzak karanlıklarda binlerce genç bedene saldırıldı; hoyrat bir talan dönemine girilmişti artık. İşkence çığlıkları duvarlara çarpıp havada asılı kaldı; ölümler, sakatlıklar, ruhsal hastalıklar komşu ziyaretlerinin en doğal sohbet konusu olmaya başladı.

Bunca kötülüğü ve haksızlığı olduğu gibi kabullenen ve hiç umursamayan, hiç yüzü kızarmayan bir tarih yaşadık sonra. Kalleşlik, güç kullanma, haksızca hesaplaşmanın rengi soldu. Cezaevleri fireli-firesiz boşalmaya başladı. Sokakta farklı bir hayat vardı artık. 80 öncesinin kararlı, gözüpek, hayalci ve vicdanlı bir dolu insanı bundan sonraki yaşamında ihanet, işsizlik, sefalet, itirafçılık, bireysellik, uzlaşmacılık, teslimiyetçilik, vurdumduymazlık ve benzeri birçok kavramla tanıştı. Ve bunların hepsi bir sızı olarak kaldı bir yerlerinde. Vücutlarında her daim kıpkırmızı yanan ateşi elbirliğiyle söndürmüşlerdi. Bundan sonraki hayat çok derinlerde kalan bir *'kor'*la, bir *'köz'*le yetinme dönemiydi. Çok yaralanmışlardı ve yaralı insanların artık *'aşk yaşamaya'* tahammül ve mecalleri yoktu.

Son iki-üç yıldır barlarda alkolün buğulandırdığı gözleri ve tütsülendirdiği kafalarıyla yarım yamalak da olsa *'karşı cins'*ten birine kur yapmaya çalışan eski solcuların baktığımda çok ilginç duygulara kapılıyorum. Örselenmiş bir bedenle kaybolan zamanlarını telafi etmeye çalışıyorlar. Yine kendilerine güvenliler, yine yeri geldiğinde *'insana yaraşır bir hayat'* için ne denli mücadele verebileceklerini ve bunun ne çok haklı olduğunu savunuyorlar, ama *'aşk'*ı da istiyorlar, kırık dökük de olsa bir *'aşk yaşamayı'* özlüyorlar. *'Eski sol aşk'*ların yıprattığı kalpleri, kaçamak bir bakışla bile belki de çok farklı çarpıyor. Aşk çoğu zaman çok soylu bir yenilgidir, ama çok *'iyi'* bir şeydir; bunu artık hepsi biliyor.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

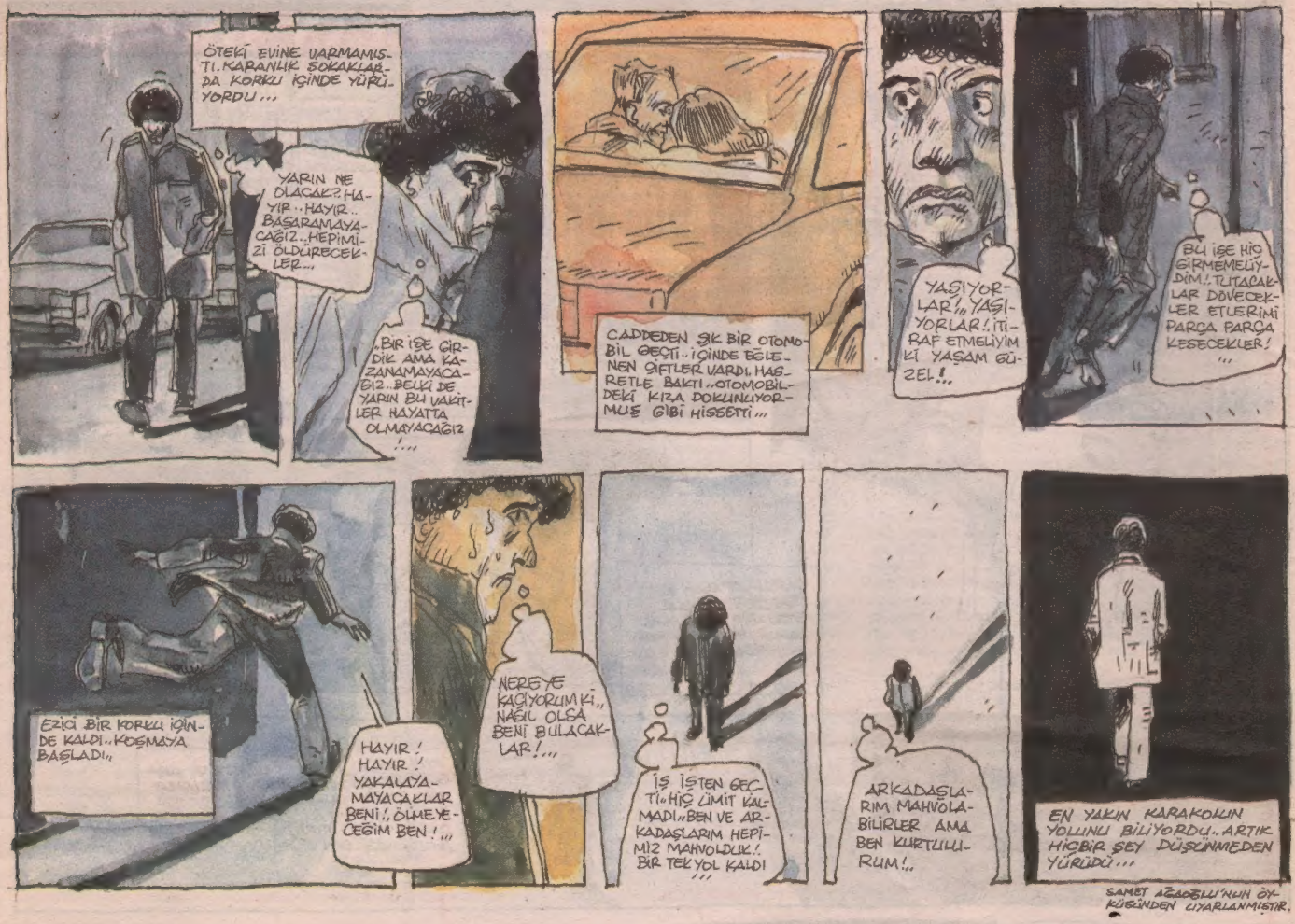

SAMET AĞAOĞLU'NUN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR.

SEMRA CAN

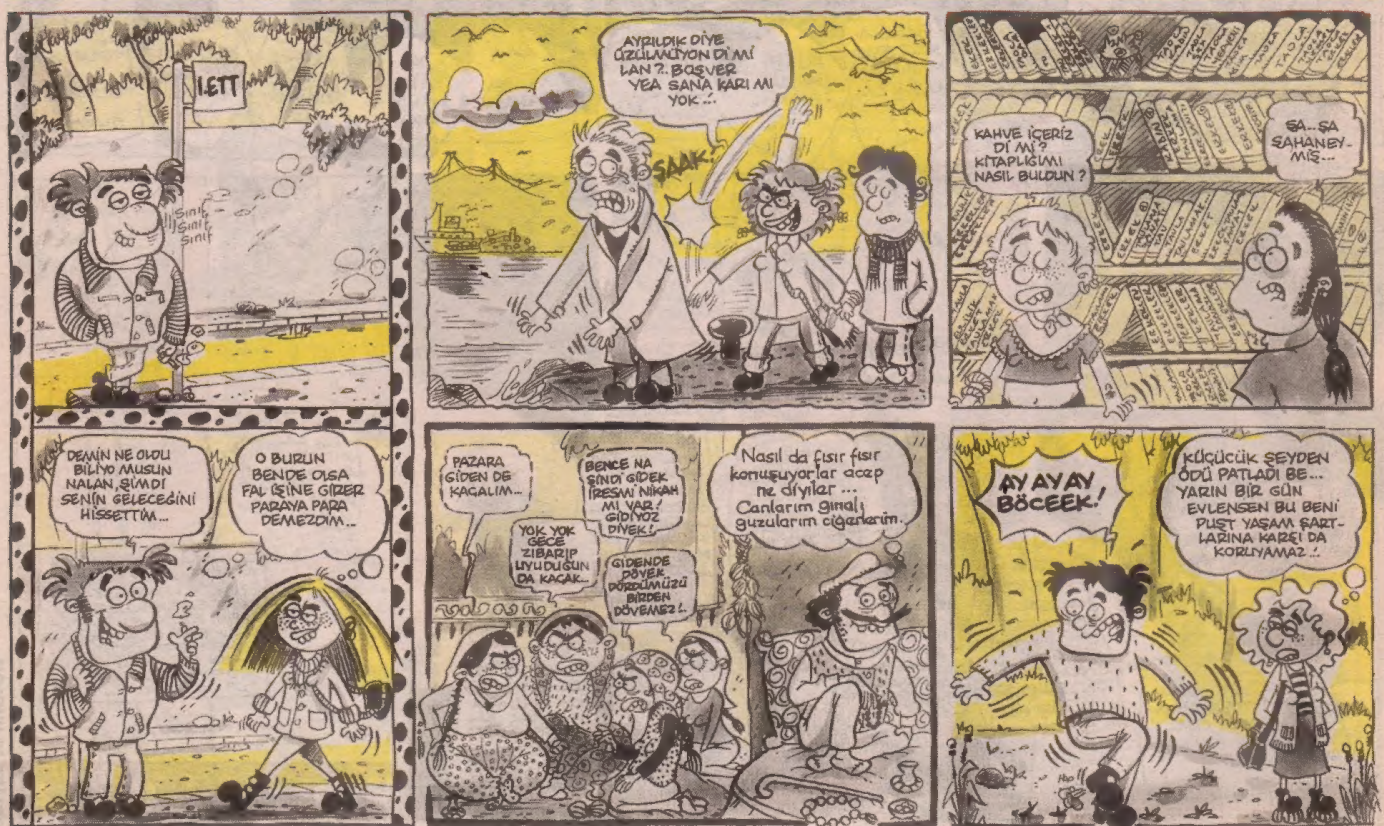

MEDYAZOR

HÜRRİYET'E HER GÜN BAYRAM

Hürriyet'in manşetindeki samimiyetsizliğe bakın: *"9 gün lay lay lom."* Acemice gaza getirmeye çalışıyorlar milleti. *"Ne siyaset, ne enflasyon ne de diğer dertler... Tam 9 gün hepsinden uzak, güzel bir bayram tatiline bugün ilk adımı attık."* Bu ülkedeki perişanlık, keder, çürümüşlük, yeteneksiz ve açgözlü bir politika, umursamazlık, kıyım, ayyuka çıkan sefalet, paradan güç alan cehalet, lale devrini aratmayan sefahat ve ezilmiş ruhlarını onarmayacak durumdaki insanların çığlıkları... Bunlar da mı bayram yapacak? Hürriyet'i çok mu ilgilendiriyor insanların bayramı, teşebbüsleri, gönüllerinin az da olsa ferahlaması ki utanmadan sahtekârca ajitasyon çekiyor. Lay lay lom da neyin nesi?

Elbette ki yas tutacak halimiz yok, elbette ki bayram kutlayacak insanlarımız, fakat vakur bir şekilde. Her şeyden haberdar olarak, yaşadığımız sıkıntıların da Hürriyet gibi gazetelerin aslında ne denli bayağı olduğunun farkında olarak.

Madem ki 9 gün lay lay lom, bari 1. sayfadan verdiğiniz haberlerle çelişkiye düşmeyin. *"Tüpgaz sobası dehşeti: 6 ölü, binlerce memurun maaş çilesi, açılmayan hava yastığı ve kemersizlik öldürdü."* Her şey bayram tatilinde gülüstanlık mı olacak? Sahtekârlığa abartı katmanın ne âlemi var? Ortalama Amerikalıya dönüştürmeye çalıştığınız Anadolu insanlarına *"mısır gevreği duyarlılığı"* mı aşılamaya çalışıyorsunuz?

Beraberce kayak yapmaya, bilmem kaç yıldızlı otellerde ıstakoz yemeye, hep beraber cumburlop saunaya girmeye ve sıradan, kendi halinde geleneksel olarak bayramını kutlamaya çalışan herhangi bir insanın aklına bile getiremediği birçok şeyi yapmaya muktedirsiniz bugün ve arsızlığınız bundan kaynaklanıyor. Bu yüzden lay lay lom kafalısınız. Renginiz hem pembe ve ne vakit biz kalkıp ağırbaşlılık, hakkaniyet ve duyarlıktan bahsetsek *'şom ağızlı'* deyip çıkıyorsunuz işin içinden. Sizi gidi şiribim şiribom'lar!..

Sevinç paylaşılmaz diye bir kural yok. Dalga geçer gibi bayram haberi verilmez ama.

Tüm okurların bayramlarını kutlarız.

9 gün lay lay lom

Ne siyaset, ne enflasyon, ne de diğer dertler... Tam 9 gün hepsinden uzak, güzel bir bayram tatiline bugün ilk adımı attık.

Açılmayan hava yastığı ve kemersizlik öldürdü

- İzmir-Çeşme otoyolunda şiddetli dolu, aşırı hız, takılmayan kemer ve açılmayan hava yastığı, 26 yaşındaki Ece Cingilioğlu'nun hayatına mal oldu. Takla atan otomobilden fırlayıp asfalta çakılan Ece, hastanede tüm çabalara rağmen kurtarılamadı.
- Otomobili kullanan Makine Mühendisi Erkmen Gönül, ölüme sebebiyetten gözaltına alındı. İzmir eski Gelirler Müdürü Osman Cingilioğlu ve eşi, çocukları Ece'nin ölüm haberiyle yıkıldı.

Ece'nin ölümü ailesini perişan etti.

Ali DİZKAYA-Bahri KARATAŞ/İZMİR, İlhaç ● 29. sayfada

Tüpgaz sobası dehşeti: 6 ölü

İftar açmaya hazırlanan Göncü Ailesi'nin 6 bireyi, kaçak yapan tüpgaz sobasının patlaması sonucu öldü, 3'ü de yaralandı. Kasımpaşa'da yaşanan faciada anne Vijdan Göncü, çocukları Mehmet Çağrı, Abdullah Enes, Abdülkadir ile akrabaları Ümit Kosanoğlu ve Gülcan Güngördü hayatını kaybetti. ● 3. sayfada

Binlerce memurun maaş çilesi

Memurların maaş ve ikramiye ödemeleri aynı güne çakışınca, banka şubelerinde izdiham yaşandı, otomatlarında da aşırı yüklenme nedeniyle aksamalar oldu. Memurlar, kötü bir sürprizle karşılaştı ve sabah saatlerinde maaşlarını çekemedi. Otomatlardaki aksamalar, yeni bir yazılım programıyla giderilebildi. ● 9'da

ZÜLFÜ LİVANELİ

Dünya Değişirken

e-mail: livaneli@yahoo.com.tr

Bravo Hakan!

Türkiye'yi yürekli insanlar, özel sporcularla bir dünya şampiyonluğu yaşıyor. Sevinebilirsin. 50, Türkiye 40 kere bilmiş Hakan Şükür'ü kutlamak gerekiyor.

Çevik, içinde bulunduğumuz ahlaki durumu ve değerler sistemini, kim ölmüş dünya sporda gösterdi.

Sevinç dergisi Hakan'ı en azından 50 Türk zannetmiş olmalı.

Demek ki, futbolcunun **aklı** varsa, kapaklarının üzerine çıkıp evrensel değerlerle karakteriyle, kendini ifade edebiliyor.

***

Bakın, Juventus'lu Boy-kott Maçı, Hakan için neler demiş:

"Bizim yönetimimiz spor dışında değildi. Ancak Hakan'da Juventus'ta oynamak amacı, gururu ve onurunu gösterebilir. Tam aksine bir an önce paraları kapıp kaçmak gibi bir düşünce tarzıyla ilgilenmedi. Bu nedenle de böyle bir futbolcuyla ayrılmamız çok üzücü olmuştur."

***

Maçtı, genç bir sporcuda bulunması gereken ahlaki erdemlerden, değerler sisteminden söz ediliyor.

Yüzlerce yıl hatırlı kendine

[illegible] hayatını kendi [illegible]

Hiçbir ideal tanımayan, ilkeleri olmayan, sırf geçici başarıya, paraya ve şöhrete koşullanmış, dayanışma duygusu olmayan bir kitlenin temsilcisi.

***

Türkiye'de son zamanlarda [illegible] gençler yetişiyor ya da yazarı çok severler.

Aslına bakarsanız yazarı çok severler, **Hakan**'ları – daha tanımadı.

Çünkü bu yazara o kadar çok sevdiriyor ki yüzlerinde kahkahaları eğlenceli [illegible] hayatı kolaylaştırmak [illegible] yaşıyorlar.

Yazarı ve hayatı hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığı için 6-10 Türk gencinin [illegible] yazarlar [illegible] kahkahaları eğlenceli [illegible] [illegible] [illegible]

PATENT KAYMAK!..

Kim tarafından ve ne zaman söylendiği bilinmeyen bir bildiride, Kızılderili reis şöyle seslenir Beyaz Adam'a: *"Toprağımızı alma isteği üzerine düşüneceğiz. Halkım Beyaz Adam'ın almak istediği nedir, diye soracak. Bunu bizim anlamamız zor. Eğer o güzelim havanın, köpüren suyun sahibi biz değilsek, onu bizden nasıl alabilirsiniz ki? Güneşte parıldayan her bir çam ağacının, kara ormanların üzerinden salınan sisin, vızıldayan her arının, halkımızın belleğinde ve düşüncelerinde kutsal bir anlamı var. Ağaçta yükselen özsuyu Kızıl Adam'ın anısını taşıyor. Bir toprağın parçasıyız, toprak da bizim parçamız. Hoş kokulu çiçekler kızkardeşlerimiz bizim; rengeyiği, at, yüce kartal ise erkek kardeşlerimiz. Irmağın köpüren dalgaları, çayırdaki çiçeklerin özsuyu, tayın teri, her biri bir ve tek soya, bizim soyumuza ait. Bu yüzdendir ki, Washington'daki Büyük Reis bizden toprağımızı isterken, çok şey istiyor."*

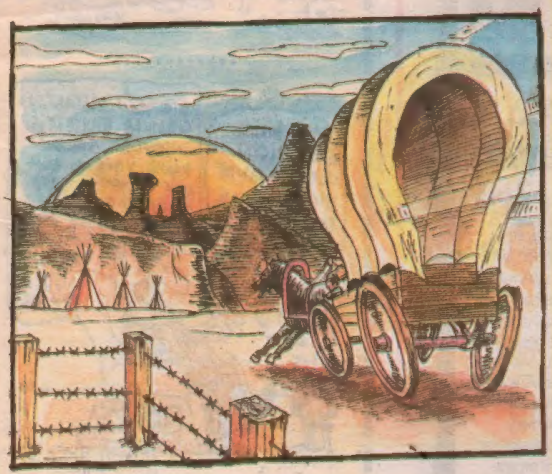

Günümüzde poster yapılan Kızılderili reisin bildirisi birçok odanın duvarını süslemektedir. Hediyelik eşyaların bile üstüne yazılan bu sözler, amacından uzaklaştırılarak doğa sevgisinin şiirsel bir anlatımı olarak algılanıyor. Oysa, bildirinin içinde Beyaz Adam'ın ilk kez Kızılderililere karşı kullandığı bir silaha karşı direnme arzusu vardır. O silah, insanı bir parçası olduğu topraktan ayıran dikenli teldir!..

Dikenli tel, Amerika Birleşik Devletleri'nin ağaçsız ve son derece büyük çayırlıklara sahip olan Illinois eyaletinin DeKabl kentinde doğmuştur. ortaya çıkışıyla da, Batı'ya göç hareketini hızlandırmış ve Kızılderililer için kendilerini hoş kokulu çiçekler olan kızkardeşlerinden, rengeyiği, at, yüce kartal gibi erkek kardeşlerinden ayıracak koşulların oluşumunu sağlamıştır.

Kızılderili topraklarının işgale açılmasıyla Avrupa'dan gelen göçmen çiftçiler, Atlantik kıyılarından kıtanın iç kesimlerine doğru yola koyulurlar. Amerika'nın batısına uzanan bozkırlar üzerinde yayılan göç dalgasını Kızılderililer değil, başına buyruk bir şekilde ortalıkta gezinen hayvan sürüleri durdurur. Bu durum karşısında ekili alanlar tahta çitlerle çevrilmeye başlanılır. Ne var ki, tahta az bulunduğundan, bu malzemeyle çit yapmak pahalıya mal olur çiftçilere. Hayvan sürülerinin zarar vermemesi için, geniş arazileri tahta çitle koruma altına almak maddi sorun yarattığından, göç hareketi etkisini kaybeder ve Kızılderililer soluk alma fırsatı bulurlar.

Çiftçiler, tahtanın zor bulunması, pahalı olması ve tam bir koruma sağlayamaması karşısında dallarında iri dikenler bulunan *'osange orange'* adlı kısa boylu ağacı çit yerine kullanmaya karar verirler. İkili sıralar halinde birbirine yakın olarak dikilen bu ağaçlar üç ya da dört yıl sonra büyüyerek iyi bir koruma sağlamayı başarırlar. Öyle ki, osange orange yetiştiriciliği başlı başına bir endüstriyi oluşturur. Fakat, ağaçların geç büyümeleri, ekili alanı işgal etmeleri, sınıra yakın mahsule gölge yapmaları ve zararlı böceklere yuva olmaları gibi sorunlar yeni arayışları da gerekli kılar.

Dikenli tel, *'osange orange'* denilen ağaca borçludur doğuşunu. **George Basalla** *'Teknolojinin Evrimi'* adlı kitabında bu konunun altını çizer. *"Dikenli tel, doğa ürünü bir nesnenin insan ürünü bir nesneye dönüştürülmesi sürecinin modern bir örneğidir ve en basit ürünü bile bir öncele sahip olduğunu göstermektedir. Dikenli tel, insanların teli rastlanmasık bir biçimde tesadüfen eğip bükmeleri sonucu yaratılmadı. Çiftlik hayvanlarının izinsizce özel bir araziye girmesine karşı etkili bir engel olarak işlerlik gösteren organik bir biçimin bilinçli bir çabayla taklit edilmesi sonucunda ortaya çıkmıştır."*

Michael Kelly, on beş santimlik aralıklarla metal dikenler bulunan telin 1868 yılında patentini alır, ama dikenli tel sektörünü ele geçirenler DeKabl kentinde yaşayan üç uyanık olur. **Jacop Haish** adlı keresteci, **Isaasc L. Ellwood** adlı hırdavat tüccarı ve **Joseph F. Glidden** adlı çiftçi, kentte 1873 yılında açılan panayırda **Henty M. Rose**'un, dikensiz tellere monte edilmek üzere hazırladığı bir aletle tanışırlar. Tahtanın üzerine takılan uzun çivilerden oluşan alet, üç göçmenin de ayrı ayrı ilgisini çeker. Dikenleri çit teline bağlayarak üretmeyi kafasına koyan Glidden ve Ellwood, ortak bir fabrika kurarlar. Haish ise kendi fabrikasını kurarak onlara rakip olur.

Patenti alınan dikenli tel, fabrikalarda her gün kilometrelerce uzunlukta üretilmeye başlanılınca göç dalgası yeniden hareketlenir. Böylelikle, uyuyan dev uyanır ve koca adımlarıyla Kızılderilileri ezmeye kaldığı yerden devam etmeye başlar. Bu arada, patent denilen belgenin, icat edilen bir aracın daha eski ürünlerden kaynaklanan ilişkiler ağını yok sayarak, geçmişe yönelik borçları örtbas etmek anlamına geldiğini de belirtmeliyiz. Patent, **Karl Marx**'ın, icatın bir dâhinin kahramanca çabaları sonucu değil, birçok küçük ilerlemenin birikimiyle gerçekleşen toplumsal bir süreç olduğu düşüncesini tutsak etmek amacıyla çekilen dikenli teldir!..

Kızılderili reisin sözlerinde yer alan mülkiyetçilik karşıtlığını görmemek de, Beyaz Adam'ın ekmeğine yağ, ne yağı; kan sürmekten başka bir şey değildir!..

SUNAY AKIN

▶ **Borçlanmalarla kulübü batırma noktasına getiren Galatasaray yönet futbolcularını rastgele satabilmek için fırsat arıyor! Faruk Süren ve me arkadaşları, Galatasaraylı taraftarlarda ve futbolcularda moral bırakm**

Dinozor

▶ **Öğrencilerin 23 günlük muhteşem yarıyıl tati tüm hızıyla sürüyor. Ya öğrenci olmayan çocuk**

▶ **Ortalık "medyatik iyilik meleği" kaynıyor! Bir sürü ünlü sima, kameraların önünde yoksul halkın karnını doyuruyor, fakirleri giydiriyor. Yardım güzel şey ama bunu reklam yapmadan gerçekleştirmek inceliği çok mu zor? Yoksa asıl amaç iyil yoksulluğu reklama malzeme etmek soysuzluğu mu? Yardıma muhtaç insanları kamera karşısında aşa**

na getiren Galatasaray yönetimi,
sat arıyor! Faruk Süren ve mesai
futbolcularda moral bırakmadı!

inozor

erin 23 günlük muhteşem yarıyıl tatili
sürüyor. Ya öğrenci olmayan çocuklar?..

▶ RAMAZAN'DA TESETTÜRE GİREN MEDYAMIZ, BAYRAM'DA AÇILIP SAÇILDI!

DAYAK ANILARI

Merhaba sevgili Dinozor okurları ve çalışanları.

Bu gün sizlerle bir dayak anımı paylaşmak istedim. Ağaçbeyli İlk Öğretim Okulu 5. sınıf öğrencisiydim. O gün öğretmenimiz yazılı kâğıtlarını okuyacağı için sınıfı serbest bırakmıştı. Yanımda oturan arkadaşım ve arka sıradaki iki arkadaşım sohbet ediyor, bense kitap okuyordum. Daha sonra öğretmenimiz hızla yerinden kalkıp yanıma yaklaştı ve bana bir tokat attı. Deminden beri sabrettiğini, fakat benim hâlâ gevezelik ettiğimi söyledi. Hayatımda yaşadığım en iğrenç dayak olayımdı. Arkadaşlar arasında alay konusu olduğuma mı yanayım, yoksa haksız yyere dayak yediğime mi bilemedim...

Banu Bal / Denizli-Çivril

Sevgili Dinozor personeli ve okuyucuları,

1996-97 öğretim yılında Siirt Lisesi lavabolarının bulunduğu yerde arkadaşı ile su savaşı yaparken tam kova ile biraz su attım ki kapıdan hocamız girdi ve benim elimdeki su bir anda hocanın elbiselerinde belirdi. Hocamız bizi 4 ders boyunca orada kilitli bıraktı, daha sonra güzel bir dayak atıp bizi bıraktı. Bu da yetmezmiş gibi bir de yazılı ve sözlüden bizi bıraktı.

Utku / Siirt

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını -yer, zaman, işim belirterek- bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bütün Dinozorcularla paylaşın...

Mektuplarınız için adresimiz:
Türkocağı Cad., 39/41,
Cağaloğlu - İSTANBUL
Faksınız için numaramız:
(0212) 512 54 55

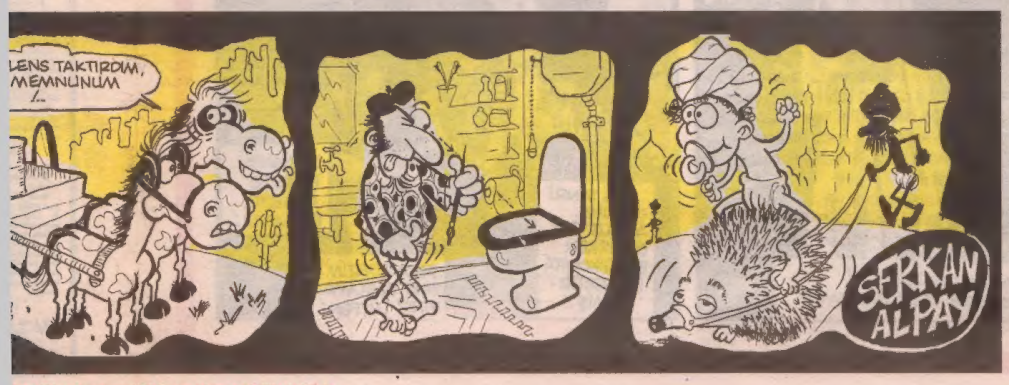

Son anda aldığımız bir habere göre...

Banka Önünde Bitmez Emekli Kuyruğu

–Yahu Kuddusi Beycim, Devlet Malzeme Ofisi'nde 58 yıllık şoförlüğüm var. Her defasında "Acele eden ecele gider" dediler. Ah, ahhh!. Şimdi bu banka önündeki emekli kuyruğunda halimizi bi görseler!.. Yaş geldi 90'a dayandı... Tam tersine ecele gidiyoruz ecele, işimiz her zamankinden acele... Heyhat halden anlayan buiunmaz derdime...

–Ne güzel buyurdunuz Himmet Beycim. Buna en kısa sürede bir hüzzam beste yapayım. Her emekli maaşı kuyruğunda bir fasıl söyler ruhumuzdaki hicranı berhava ederiz.

–Ah ahhh Hafız Burhan rahmetli yaşasaydı, o yanık sesiyle "Banka şubelerini hiç sevmem, banka şubelerini hiç sevmem" diye içli içili okusaydı...

–Ben kuyruğa girdiğimde vasati 40 çöp Kav kibiriti, 25 bin mecidiye, aman canımıım mecidiye de nereden çıktı, 25 bin liraydı. Şimdi oldu 75 bin lira... Dolar desen vasati 3 buçuk dakikada 133 bin lira artıyor. Kuyrukta ise bir dirhem ilerleme yok.

–Aslında Türk Lirası'ndan bir farkımız kalmadı valla Kuddisi Beycim, o da düşkün, biz de... O da durduğu yerde değer kaybediyor, biz de... 87 yıl bir çırpıda geldi geçti, bir şey anlayamadım, gel gör ki iki kuruş için bekleşip durduğumuz bu kuyruk erimek bilmiyor bir türlü.

–Ben kuyruğa girerken iki torunum vardı. Şimdi koşup haber verdiler, üçüncüsü de doğmuş.

–O da bi şey mi Kuddusi Beycim. Ben kuyruğa girerken Can Bartu futbol oynamaya İtalya'ya gidiyordu. Daha kuyruğu yarılamadık Hakan Şükür anlaşamayıp geri döndü.

–Velhasılı velkelam ömrümüzün bir kısımını 46 milyon 715 bin Türk Lirası için geçiriyoruz. Bu soğukta, bu çamurda, ayakta... Kimsenin şeyinde değil, Himmet Beycim. Allah sonumuzu hayreylesin bazen düşünüyorum da acaba öbür dünyada da kuyruk var mı?

–Ha bin yaşa Kuddusi Bey. Ben de ölücem artık, ama kuyruk varsa diye imtina ediyorum öbür dünyada da azizim. Gider ayak bi de eziyet çekmeyelim bari. Bu hayatta zaten eziyetin bini bir para. Bari orda çekmeyelim. Bi emin olsam orda da kuyruk olmadığından, hemen ölüvericem Allah seni inandırsın...

–Aman kuyruğun olmadığı yer mi var Allahaşkına Himmet Beycim... Zaten iki üç kişi kaldı bak, geldi işte sıra...

–Sen öyle san Kuddusi Beycim. Bak kâğıt astılar para kalmadığı için ödemeler yarın yapılacaktır diye. Boşu boşuna bekledik bunca sa... A.. aaa!... Kuddusi Beycim, Kuddusi Beyciiiiiiiiiiim... Doktor çağırıııııın, açılııııın, ölüyor, Kuddusi Bey ölüyooooooor.

–Gel Him-met-cim Al-lah-aş-kı-na, yok bura-da kuy-ruk muy-ruk... Ah ahh!.. Eş-hedüüüüüüü!..

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

inceliği çok mu zor? Yoksa asıl amaç iyilik değil de
nuhtaç insanları kamera karşısında aşağılamaya değer mi?..

BAYRAM ŞEKERLERİ

Bülent Bey, kendini destekleyen ama birbirlerini desteklemeyen lîderi evinde bir araya getirmiştir... Kaynaşan gençleri, oturduğu yerden zevkle, izlemektedir...

SON

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

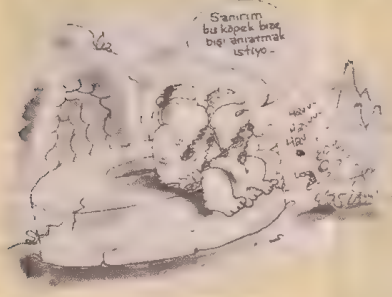

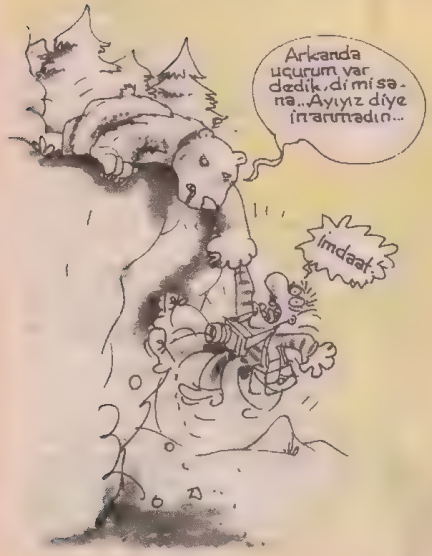

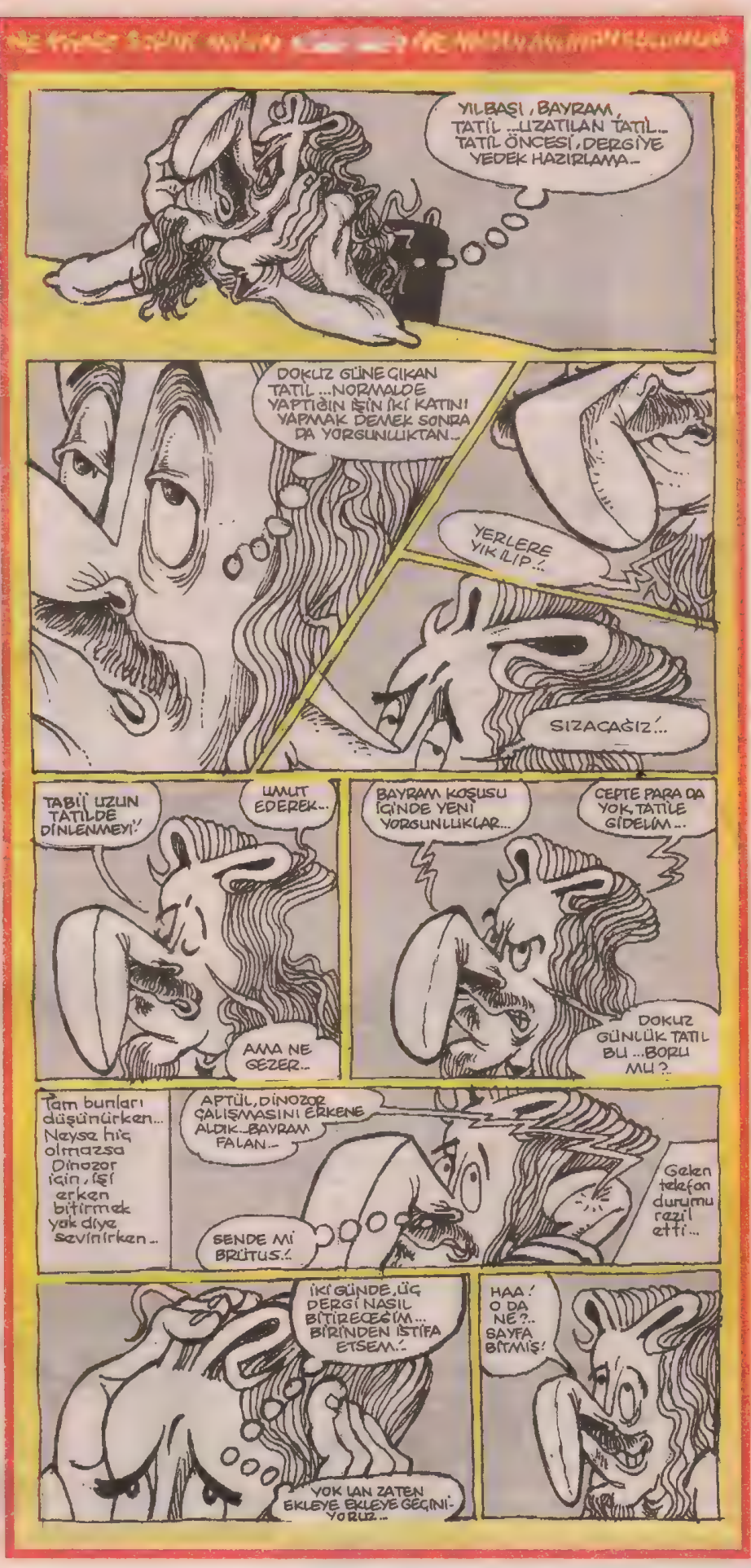

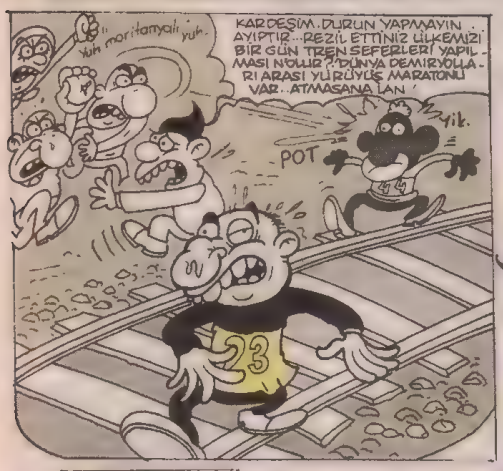

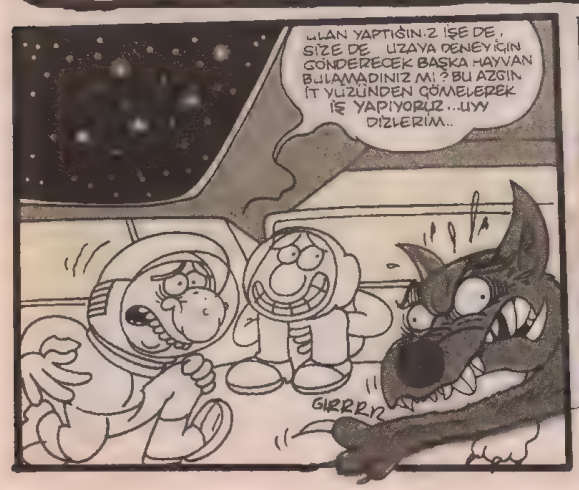

fiko'nun sarkacı

UZAY YOLUNDA BAYRAM

Uzay Yılı: 2436-Kaptanın Seyir Defterine Ek: Bugün Ramazan Bayramı'nın ilk günü. Allah günah yazmasın, bu yıl Ramazan çok zor geçti. Kendi etrafındaki bir dönüşünü on sekiz dünya gününde tamamlayan bir gezegenin yörüngesinde bulunduğumuz için sahur ile iftar arası 7-8 dünya günü kadar sürüyordu.

Atılgan'ın müftüsü, daha sonra kaza orucu tutabileceklerini açıklayınca, mürettebat telef olmaktan kurtuldu. Şimdi hepsi bundan sonraki durağımız olan Tuarex gezegeninde kaza oruçlarını tutmayı planıyor. Çünkü Tuarex'de bir gün en fazla 2-3 saat sürüyor.

Şu Mister Spak da, âdetlerimize bir türlü alışamadı. Oysa kaç uzay yılıdır, o gezegen senin, bu gezegen benim uzayı turluyoruz. Ama Allah'ı var, adam bize uyum sağlamak için çok çaba sarf ediyor. Dün görevliler, kargo bölümünde bir dana buldular. Tuarex'de açılan Gucci mağazasına götürdüğümüz yeni kreasyon uzay elbiselerinin arasında, melül melül bakan danayı görünce çok şaşırdık.

Meğer bizim Spak, Ramazan Bayramı'nı Kurban Bayramı ile karıştırmış. Ay Üssü Alfa'daki çocuklar da, gözünün önüne getirebildiği her şeyin kılığına girebilen Maya'yı dana olmaya ikna edip, buna satmışlar kesersin diye. Maya da bakmış, bayramda beleş gezi çıktı, kabul etmiş şakayı.

Dana olan Maya, yakalanınca arı olup mürettebattan birkaç kişiyi soktu. Bu sefer de arı sokunca oruç bozulur mu bozulmaz mı tartışması başladı. Neyse ki Spak'la alay etmek daha cazipti de tartışma uzun sürmedi. Âlemde madara olan Spark, *"olumsuz Negatif..."* demekle yetindi.

Bu sabah, yine bir sürü karışıklık çıktı. Sorun, Homliksius gezegeni yurttaşları olan makine dairesindeki uzayın en iyi motor ustalarıydı. Kendi kendilerini döileyerek üreyen, deve kuşu timsah karışımı mor canlılar olan tek cinsiyetli Homliksiuslular, erkeklerle bayram namazı mı kılsın, yoksa kadınlarla birlikte kaptan köşkünde mi beklesin, karar verilemedi.

Spak'ın morali biraz bozuktu. Bayramda ailesinin yanına Volkan gezegenine gitmek istemiş ama Dünya federasyonu, Atılgan personelini idari izinli saymadığından gidememişti. O da bütün bayramı suskun ve odasında vergi iadesi zarfını yazarak geçirdi.

Maya, üzdüğü Mister Spark'ın kalbini yeniden kazanmak için, bayağı yüklü miktarda bir fiş kılığına girdi. *"Haydi affet Maya'yı. Bayramda dargınlar barışır"* dedik Spak'a. *"Tanımsız ama olumlu"* dedi Spak. Barıştılar. Güzel bir bayram günü geçirdik.

FIKRET ALTAN

GÖZALTI

Altay - Sencer

Sağlık ocağına gitmek üzere hazırlık yaptığım bir sırada çaldı telefon... Sabahları genellikle pek iyi haber veren olmadığından hafif bir sıkıntısı ve ürpertiyle aldım elime ahizeyi... Adliye'den arıyorlardı...

BİR OTOPSİ VAR DOKTOR BEY... BİR KADIN ÖLMÜŞ... YANARAK... HAZIRLANABİLİR MİSİNİZ?.

Şaşırdım... O zamana dek yüzün üzerinde otopsi yapmıştım... Cinayet, trafik kazası, zehirlenme, hastalık gibi ölüm nedenlerine alışkındım... Hatta Doğu'nun kendine özgü koşullarının sonucu olarak ortaya çıkan ve artık çok değişmiş ölüm nedeni olan çatışmalar bile şaşırtmıyordu beni. Ancak yanarak ölüm'e ilk kez rastlıyordum, bu yüzden meraklandım.

Yarım saat sonra araba geldi... İki jandarma, bir adliye görevlisi, bir de bizim sağlık çalışanlarıyla birlikte sabahın henüz mahmurluğunu atamadığı bir saatte çıktık yola... Arabaya hepimizin sığmayacağını tahmin eden savcı başka bir araçla gitmişti olay yerine...

NASIL OLMUŞ YANGIN ?!

BİR FİKRİM YOK VALLA DOKTOR BEY...

Yolculuğumuz yarım saat bile sürmedi... Kazasız belasız köye varabilmiştik sonunda... Daha arabadan inер inmez duymaya başladım o garip sesleri...

HOŞGELDİNİZ DOKTOR BEY...

Bu çok alıştığım bir şeydi artık! Aşırma, sağlık taraması veya otopsi gibi nedenlerden dolayı ne zaman bir köye gelsem, hafiften uğultuya benzeyen ama uğultu olmayan bu sesi duyerdim hep... Sanki kayaların arkasından da binlerce insan vardı... Bütün anlar konuşuyorlardı... Bütün sözler, bütün cümleler, bütün başlayış, çağrış, tepkileşimler birbirine karışıp ve çok uzaklardan geldiği için anlaşılmaz bir, bir fısıltıya, ya da boğuk ürpertici ve kalın bir ıslığa dönüşüyordu sanki... Hep böyle düşünürdüm.

SAVCI BEY NEREDE?.

EVİN ORDADIR, GİDELİM.

Bir de köylerdeki toprak damlı, bir-iki ufak pencereli, çamur sıvalı sıska evlere, etrafı dokunsanız kırılacak bir çitle çevrilmiş canı sıkkın bahçelere, gelişi güzel serpilmiş sarı samanlara, bir köşeye yığılmış tezeklere, ortalıkta başıboş dolaşan birkaç koyun-kuzuya ve başıboş dolaşmakta en az bu hayvanlar kadar hünerli, soluk yüzlü, çıplak ayaklı çocuklara tahammül edemiyordum artık... Hele de gökyüzü çok mavi ve çok güzelse...

UZAK MI EV?.

YOK! AHA BURASI...

Ve son zamanlarda sürekli bir kaçış isteği oluyordu içimde, içimi bir an önce yapıp, başıma ufak sızılar sokan, görmeye dayanamadığım bu köyleri erkenden terketmek istiyordum... Yine aynı ruh hali içindeydim...

GELDİK...

Eve girdiğimizde savcı soruşturmaya çoktan başlamıştı bile hafifçe selâmlaştık... Adliye memuru hemen iki sandalye bulup birine oturup diğerine daktilosunu koydu...

NEVİN OLUYOR KADIN SENİN?.

ANAMDIR...

Devamı arka sayfada

Baştarafı 13. sayfada

Odanın içinde iki köylü daha vardı... Onlar da kasetlerini çıkarmış ayakta duruyorlardı... Pencerenin yanında üzerine hır-hırcık serilmiş eski bir somyada ise genç bir köylü kadın oturuyordu... Boy boy dört çocuk da şaşkın ama cam gibi gözlerle, bu hayvetlerinde o ana dek hiç olmamış gösteriyi izliyorlardı... Savcı sormaya devam ediyor, genç köylü de Türkçesi yettiğince olayı anlatmaya çalışıyordu...

Savcının görevi bitmiş sıra bana gelmişti... Genç köylüye ölünün nerede olduğunu sordum...

YAN ODADADIR DOKTOR BEG.!

GİDELİM ÖYLEYSE.!

...Odadan çıkıp bu kez tandırın olduğu ahıra gittik, geniş bir yerdi burası... Tavanı oldukça yüksekti ve pencere tam da duvarın tavanla kesiştiği köşeye açılmıştı... Yetersiz bir ışık altında temkinli adımlarla yürüyerek tandırın başına geldik... Kuyu gibi bir şeydi tandır... Yakacak bu kuyunun zeminine konur, tandır iyice harlanınca da yukarıdan eğilinip duvarına hamur yapıştırılırmış...

BU AHIRDA EKMEK Mİ YAPILIR YAHU.!.. SEFALET.!

Göreceğimi görmüştüm... İşim bitmişti... Tam ayrılmaya niyetleniyordum ki gözüm az önce gördüğüm tandırın hemen yanındaki kirli beyaz bir örtü üzerine konmuş kocaman ve yarım yumru ekmeklere takıldı. Engelleyemediğim bir dürtüyle elimi uzattım. Ekmekler hâlâ sıcaktı... O kadıncağız soğumaya başlamışken bu ekmeklerin böyle sıcak olmasına kızdım nedense... Tuhaf bir duygu işte...

Sonunda görevimizi bitirdik ve arabalarımıza binip kasabaya doğru yola çıktık... Kendimi oldukça yorgun hissediyordum... Gerçek üstü bir olay gibi geliyordu, o gün yaşadıklarım bana... Benim nasıl temin edeceğim konusunda üzerinde hiç düşünmediğim ekmek bir nimet olmaktan çıkıp bir belâ olmuş ve bir can almıştı... Tarımlık etmekten başka yapabileceğim birşey yoktu, ama yine de kabullenemiyordum... Çok büyük bir haksızlık ve bundan da büyük bir kötülük dolaşıyordu bu çelimsiz diyarda... Önce zaman geçti, yaşadığım herşey bir sancı olarak kaldı içimde; hiç birşeyi kabullenemedim!

ANAM AHIRDA EKMEK YAPIYORDI... SEBAH ERKENDEN GİRDİ İÇERİ... İŞİ ÇOK UZUNDU, BİZDE KIŞLIK EKMEK BİR SEFERDE YAPILIR... BİR SAAT GEÇMEMİŞTİ Kİ BİR SES GELDİ... KOŞTUK GİTTİK, BAKTIK... ANAM TANDIRA DÜŞMİŞ... ÇOK UĞRAŞTIK, KURTARAMADIK, KÖMÜR OLMIŞTI...

Bomboş bir odaydı burası ve her yoksul mekân gibi ekşi kokuyordu... Yerde gri ve çok sert toprak zeminde beyaz bir çarşafın içinde yatıyordu kadın... Küçücük bir pencerenin cılız ışığı altında yanına gittim... Eğilip yavaşça çarşafı açtım... Kömür karası dağılmış her tarafı kahverengi bir kadın... Saçları kavrulmuş... Pürüzsüz bir yüzü vardı genç bir kız gibiydi... Yangın yüzündeki kırışıklıkları yok etmişti... Ölüm nedeni belli olduğu için vücudunu parçalayıp klasik otopsi yapmaya gerek yoktu... Tekrar usulca örttüm çarşafı...

-BİTTİ-

S. Gürpınar

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Top sakal bırakmanın tadını yaşayan Turan İçpilav adlı taksi şoförünün yazdığı şiirdir:

Aynada bakarken yüzüme
Kapılırdım derin hüzüne
Görüntümün yüzde yüzüne
Yeni bir boyut katmak istedim!

Salt bıyıkla sanılırdım çakal
Ben de bırakıverdim top sakal
Şeytan dedi bir süre böyle kal
Bir süre bu imajı tatmak istedim!

Turan der ki, top sakalla acarım
Bu imajla özel kapıları açarım
Karı-kız işlerinde performans saçarım
Yaşlanana dek böyle kalmak isterim!

Üçüncü evliliğini yapan Şahine Kolon adlı antikacının ilk kocası için yazdığı şiirdir:

Evlilikte deneyimim var
Şu an ciddi bir beyim var
Arabam, evim, her şeyim var
Fakat aklım fikrim ilk kocamda!

O zamanlar tecrübesizdim
Aklım havadaydı, beceriksizdim
Kocam iyiydi, ben neşesizdim
Deli gönlüm işte o kocamda!

Şahine der ki, nerededir şimdi
Onu görmek isterim güzel bir ikindi
Hiç sevmediğim kocam ise ikinci
Hatırlamam bile, kafam ilk kocamda!

Sunucu-şair İbrahim Sadri'nin şşiir kaseti piyasası için yazdığı şiirdir:

Bir kaset çıkardım, süper patladı
Bazı tipler hasetinden çatladı
Kurnazlar hemen oltaya atladı
Şiir aleminin prensi kesinkes benim!

Şiir okurken, inanın ağlıyorum
Yorumumla yürekleri dağlıyorum
Şiirlerimde kafiyeyi iyi bağlıyorum
Bu piyasanın prensi sadece benim!

Sadri der ki, bu kaset tuttu
Duygusal halkım şiirlerimi yuttu
Bu tahmin etmediğim bir boyuttu
Şimdi de masal kaseti çıkarmak isterim!

DERYA SAYIN

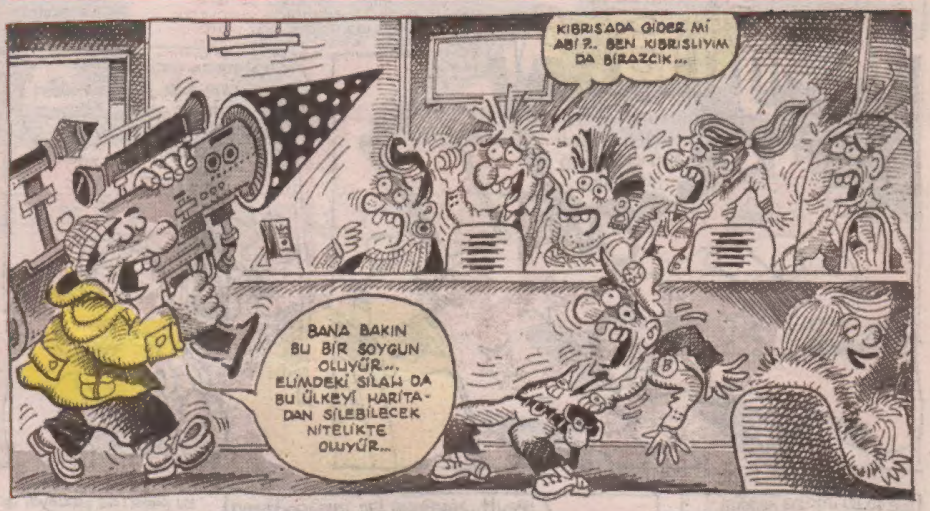

Marjinal Ana

Şevket Turpuncu

Cumhuriyet
Dinozor
Sayı: 78
21 Ocak 1999

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • **Yazışleri Müdürü:** Zafer Temoçin • **Basıldığı Yer:** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • **Yayına Hazırlayan:** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • **Grafik Uygulama:** Fenni Özalp • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • **Faks:** (0212) 512 54 55 • **Adres:** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul